

Bilag 1

Internationalt: Socialpædagogiske uddannelser i andre lande

Langt de fleste europæiske lande udbyder uddannelse til socialpædagog / i socialpædagogik af 3 til 4 års varighed og med praktikker indlagt. Nogle lande udbyder en uddannelse, der retter sig både mod socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning. Uddannelser som både uddanner til almenpædagog og socialpædagog er der ingen eksempler på.

Oplysningerne stammer fra Socialpædagogens internationale samarbejdspartnere (NFFS og AIEJI), tilbagemeldinger fra internationale koordinatore på professionshøjskoler, og udvekslinger med danske ambassader i udlandet.

Norge

Verneplejeruddannelse: Voksne handikappede

Varighed: 3 år Flere og kortere praktikker.

Barneplejeruddannelse: Udsatte børn og familier

Varighed: 3 år. Flere og korte praktikker.

Finland

Uddannelse til socialpædagog (Samhällspedagog)

Varighed: 3 ½ år. 3 praktikker af et semester.

Island

Uddannelse til socialpædagog

Varighed: 3 år. To korte praktikker.

Grønland

Uddannelse til socialpædagog

Varighed: 3 ½ år. To korte praktikker.

Tyskland

Bachelor Soziale Arbeit (zum Sozialarbeiter/Sozialpädagogen)

Varighed: 3 ½ år. 1 praktik af et semester.

Bachelor Heilpädagogik/Inclusive Education

Varighed: 3 ½ år. 1 praktik af et semester.

Luxembourg

Assistant Social

Varighed: 4 år. Praktikker på det afsluttende 4. år.

Tyrkiet

Bachelor of social work (rettet mod både socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning)

Varighed: 4 år. 2 kortere praktikperioder.

Sverige

Uddannelse til socionom med specialisering i socialpædagogik

(Högskolan Väst udbyder uddannelsen med specialisering i socialpædagogik gennem hele uddannelsesprogrammet)

Varighed: 3 år. Flere og kortere praktikker.

Portugal

Degree in social education (bachelor)

Varighed: 3 år. Kortere praktikker.

Grækenland

Bachelor of social work (rettet mod både socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning)

Varighed: 4 år. 1 praktik af 6 måneder.

Slovenien

Study of social pedagogic (bachelor)

Varighed: 4 år. 3 praktikker af et semester.

Tjekkiet

Study of special pedagogy (bachelor der også dækker socialpædagogisk arbejde)

Varighed: 3 til 4 år. Mangler info om praktikker.

Slovakiet

Study og social work - bachelor (socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning)

Varighed: 3 år. Flere praktikker, antal og længde varierer fra universitet til universitet.

Study of Specialpedagogic (mentalt handicappede personer)

Varighed: 3 år. Flere praktikker, antal og længde varierer fra universitet til universitet.

Australien

Bachelor of social work (rettet mod både socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning)

Varighed: 4 år. 2 praktikker af et semester.

Brasilien

Assistente Social

Varighed: 3,5 til 4 år (afhængig af universitet). 3-4 praktikker af et semester.

Canada

Bachelor of social work (rettet mod både socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning)

Varighed: 4 år. 2 praktikker af et semester

Iran

Bachelor of social work (rettet mod både socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning)

Varighed: 3 eller 4 år afhængig af universitet. praktikker indlagt.

Mexico

Uddannelse inden for socialpædagogik

Varighed: 4 år. Der er ikke egentlig praktik, men den studerende er forpligtet på i løbet af deres studietid at bruge 480 timer i frivilligt socialt arbejde.

Pakistan

Uddannelse inden for socialpædagogik og socialrådgivning (der ser ud til at være forskellige vægtninger fra universitet)

Varighed: 3 – 4 år. Praktikker indlagt på nogle af uddannelserne.

Rumænien

Social assistent.

Varighed: 4 år. Forhold omkring praktik ukendt.

Korea

Social Welfare (socialpædagogisk arbejde og socialrådgivning).

Varighed: 4 år. Praktik det første studieår.

Bilag 2

Mobilitet mellem det almen pædagogiske og socialpædagogiske arbejdsområde

I forbindelse med overvejelser om tilrettelæggelsen af uddannelse af de fremtidige pædagoger og socialpædagoger er der fra flere sider rejst spørgsmål, dels om størrelsen af henholdsvis det almenpædagogiske område og det socialpædagogiske område, og dels om mobiliteten mellem de to områder.

Det er forholdsvis enkelt at lave opgørelser over de to forskellige arbejdsområder – det almen pædagogiske og det socialpædagogiske. Det er det, fordi områderne langt hen af vejen har forskellige overenskomster, og fordi medarbejdere ved skift mellem de to arbejdsområder også skal skifte medlemskab af fagforening.

Til en vurdering af fordelingen mellem de to arbejdsområder er der to kilder til data – dels FLD statistikken og dels medlemskab af henholdsvis BUPL og SL. Til vurdering af skift mellem arbejdsområderne er kilden medlemskab af forbund.

Fordelingen mellem det almenpædagogiske og socialpædagogiske område
Med udgangspunkt i FLD statistikken kan fordelingen mellem de to områder opgøres på flere måder. FLD statistikken på hele området rummer i alt 111.734 fuldtidsstillinger fordelt på 139.566 personer. Statistikken rummer både uddannede og ikke uddannede, som er registreret separat.

Fordelingen mellem områderne kan beregnes til følgende procenter:

	Personer / alle	Personer / uddannet	Fuldtidsstillinger / alle	Fuldtidsstillinger / uddannet
Almenpædagogiske område	60 %	57 %	60 %	56 %
Socialpædagogiske område	33 %	32 %	32 %	32 %
Fælles arbejdsområde	7 %	11 %	8 %	12 %

I opgørelsen udgør det "fælles arbejdsområde" ca. 9000 stillinger / personer. 2000 er ansat på det dagbehandlende område (dvs. familiebehandlere, støttepersoner i hjemmet, gadeplansarbejdere, osv.) altså det socialpædagogiske arbejdsområde. Mens lidt over 7000 er ledere, hvor fordelingen mellem det almen pædagogiske og det socialpædagogiske arbejdsområdet anslås til en fordeling, hvor 1/7 er på det socialpædagogiske arbejdsområde og 6/7 på det almen pædagogiske.

I FLD statistikken indgår alene det offentlige områder, og der er således ikke taget højde for de medarbejdere, der er privatansat på familieplejeområdet, opholdsstedsområdet og på de private

bo- og behandlingstilbud. Det socialpædagogiske område har således en hel del flere medarbejdere end repræsenteret i statistikken.¹

Hvis man tillægger de anslåede 13.500 personer på det private arbejdsområde til FLD statistikken, og laver en fordeling af det fælles arbejdsområde så viser en fordeling mellem de to arbejdsområder opgjort på personer og både uddannede og ikke-uddannede, at

det almenpædagogiske område udgør 59 % af det samlede arbejdsområde og
--

det socialpædagogiske område udgør 41 % af det samlede arbejdsområde.

Opgøres fordelingen mellem de to arbejdsområder i forhold til antallet af medlemmer i de to forbund ser fordelingen således ud, når man tager udgangspunkt i antallet af aktive / betalende (fraregnet pensionister, efterlønnere, studerende) medlemmer. BUPL har i 2011 ca. 54.400 medlemmer, mens SL i 2012 har ca. 32.000 medlemmer. De to forbund har således i alt 84.400 aktive medlemmer.

Det almenpædagogiske område udgør 63 %
--

Det socialpædagogiske udgør 37 %.

I forhold til denne opgørelsesmetode skal der tages forbehold for organiseringsgraden i de to forbund, herunder er der en relativ lav organiseringsgrad på det private socialpædagogiske område.

Mobiliteten mellem de to arbejdsområder

Mobiliteten mellem de to arbejdsområder kan på baggrund af eksisterende data alene vurderes i forhold den overførsel, der sker mellem de to forbund. Altså antallet af medlemmer i SL, der overføres til eller fra BUPL, hvilket sker i forbindelse med, at de skriver arbejdsområde. Der sker en registrering i SL i forbindelse med ind og udmeldelser – hvilket sikkert også er tilfælde i BUPL.

I 2010 og 2011 registrerede SL henholdsvis 685 og 536 overflytninger fra BUPL til SL og henholdsvis 652 og 566 overflytninger fra SL til BUPL. I 2010 var der således 1337 og i 2011 1102 medlemmer der flyttede sig fra det ene arbejdsområde til det andet. Dette er svarende til at der pr. år blev overflyttet medlemmer svarende til 1,4 % af alle aktive medlemmer.

Overflytninger svarende til 1,4 % af det samlede antal aktive medlemmer er en lille andel. 1.4 % årligt vokser over et helt arbejdsliv, afhængigt af, om overflytninger er noget mange gør – eller der er tale om at en mindre del flytter flere gange og afhængigt af, hvad overflytningen skyldes.

En bedre vurdering af mobiliteten mellem de to arbejdsområdet kan tilvejebringes ved en stikprøveundersøgelse blandt medlemmerne i SL og BUPL. En stikprøveundersøgelse hvor fx 1000 medlemmer bliver spurgt til deres arbejdsforløb efter endt uddannelse. SL vil gerne bidrage med en sådan undersøgelse.

¹ Med udgangspunkt i antallet af familieplejebragte børn og det gennemsnitlige antal anbragte børn pr. familieplejer er antallet af aktive familieplejere nok i omegnen af 4500. Undersøgelser har vist at ca. 1/3 del af disse er pædagogisk uddannet. Det øvrige private område er behæftet med betydelig usikkerhed. SL organiserer i ca. 1.800 medlemmer, som er ansat i private bo- behandlingstilbud og på opholdssteder. SL egne undersøgelser og beregninger anslår, at organiseringsgraden ligger på omkring 20 %. Der vil således være tale om at 9000 personer er beskæftiget på dette område. Der forligger ikke oplysninger om andelen af uddannede på det private område. Det er således vurderingen, at der er 13.500 personer er beskæftiget på det socialpædagogiske område, som ikke er repræsenteret i FLD statistikken.

Bilag 3

Det socialpædagogiske område

Socialpædagogikken træder så at sige til, når opgaverne ikke bliver eller kan løses i almensystemet. Når socialpædagogikken virker i almensystemet er det med specielle opgaver.

Det socialpædagogiske arbejde har en række kerneydelser, som en socialpædagog bør have kendskab til og have erfaring med, når hun skal møde mennesker med handicap og mennesker, der er udsatte.

Indsatsområder

- den socialpædagogiske kerneydelse

De basale hverdagspædagogiske indsatser som kan være praktisk, pædagogisk eller anden støtte i hjemmet, støtte til udvikling af sociale og praktiske færdigheder og kompetencer, pleje og omsorg. Det handler om fagprofessionelle som ser og hører barnet, den unge og voksne med behov for særlig støtte. Fagpersoner som tager dem alvorligt, er tilgængelige, som møder dem, der hvor de er og ser deres potentiale. Det omhandler plejefamilien, opholdsstedet eller døgninstitutionen, som rammer om børn og unges tilværelse, og som rum for deres udviklingsmæssige behov – deres opdragelse og læring.

Der skal gives støtte til at (gen)etablere en hverdag med størst mulig selvhjulpethed. Denne støtte i de basale livs- og hverdagsfunktioner kan kræve specialiserede tilbud og ydelser for eksempel i forhold til børn født med alkoholskader, der mangler evnen til at spise og synke.

De basale hverdagspædagogiske indsatser kan være aktivitets- og samværstilbud til borgere med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser eller særlige sociale problemer. Et fristed, men også et tilbud om at yde aktiverende støtte og omsorg, træning i almindelige daglige levetilstande.

Skærmning af demente, ældre med fremadskridende kognitive og adfærdsmæssige forandringer, kan være en basal hverdagspædagogisk indsats, der handler om at skabe et trygt miljø, hvor der bruges socialpædagogiske metoder i omsorgen og pleje, men det kan også være en form for behandling.

Socialpædagogisk rådgivning og behandling er familierådgivning og familiearbejde, miljø- og lokalsamfundsarbejde, relations- og netværksdannelse. Behandlingen består i forskellige musikke og kreative eller fysiske aktiviteter og/eller samtaleterapi. Det kan være systemorienteret familiebehandling eller terapeutisk pædagogik. Dag- såvel som døgnbehandling. Familiebehandling kan være en socialpædagogisk indsats for unge sårbare mødre i en familieinstitution eller på et krisecenter. Det kan være en bestemt familiebehandlingsmetode som Parent Management Training, som igen kræver særlig viden og uddannelse.

Den socialpædagogiske rådgivning og behandling er forskellig fra om det er unge, der skal have hjælp til at skabe nye og bæredygtige relationer eller domsanbragte udviklingshæmmede, men i begge tilfælde kan den socialpædagogiske behandlingsmetode være en positiv adfærdsmodifikation. Valget af behandlingsmetode kræver en særlig viden om målgruppen og dens behov – for eksempel at unge med autisme eller autisme lignende træk i særforanstaltninger ikke responderer positivt på adfærdsterapeutiske metoder.

Det kan være kognitiv terapi, der skal identificere destruktive tanke- og handlemønstre og erstatte disse med mere realistiske eller mindre destruktive hos unge med personlighedsforstyrrelser, konflikthåndtering og grænsesætning. Gruppeterapi i misbrugsbehandlingen er en socialpædagogisk behandlingsmetode.

MultifunC, behandling af kriminelle unge og Multisystemisk Terapi (MST), et behandlingstilbud til unge mellem 12 og 17 år i alvorlige adfærdsproblemer, er evidensbaserede programmer, som de senere år har fundet indpas i det socialpædagogiske arbejde. MTFC-plejefamilier er en del af et tredje evidensbaseret behandlingsprogram som er målrettet børn og unge med svære adfærdsproblemer.

Socialpædagogisk rådgivning og behandling kan udfolde sig som kontaktpædagogens løbende samtaler med en ung – og en almindelig "aktivitetspædagogik". Det kan være råd og vejledning til personer med psykiske funktionsnedsættelser om, hvordan de kan administrere deres penge – eller musiske-/kropslige aktiviteter, der skal øge børnene og de unges selvvirksomhed. Indsatser som er specialiserede ved, at de adskiller sig fra almindelig bankrådgivning og de almene fritidsaktiviteter.

Læring og beskæftigelse er sprogtilegnelse, genoptræning, undervisning, deltagelse. Det omhandler støtte til, at børn, unge og voksne med særlige behov kan orientere sig og finde en meningsfuld plads i samfundslivet.

Læringen og beskæftigelsen er forskellig fra om det er børn, der skal have lektiehjælp eller voksne mennesker med psykiske funktionsnedsættelser, der skal støttes i at træffe egne valg, men både barnet og den voksne kan skulle støttes i at indleve sig i og forstå det samfund, de vokser op og lever i. Det er meget konkret en socialpædagogisk indsats, der skal understøtte udsatte børn og unges skolegang og uddannelse såvel som voksne handicappedes inklusion på det almindelige arbejdsmarked. Det kan være sansestimulerende aktiviteter, som skal medvirke til at forbedre kommunikation, valgmuligheder og medindflydelse for voksne mennesker med multiple funktionsnedsættelser.

Læring og beskæftigelse kan udfolde sig som støtte til udsatte børn og unges skolegang eller med at skaffe og støtte voksne mennesker med handicap arbejde i almindelige job. Indsatser som er specialiserede ved, at de adskiller fra en almindelig skole- og studievejledning eller jobcentret rolle og funktioner.

Den forebyggende indsats. De socialpædagogiske indsatsområder er endvidere inddelt i indsatser, der retter sig mod at forebygge, at de sociale problemer opstår eller forværres – en tidlig indsats. Det er opsøgende arbejde i miljøet eller støtte til truede børn og familier.

I forhold til kvalificeringsprocessen kan en forebyggende socialpædagogisk indsats være produktionsværksteder eller dagskoler, hvor særlige sociale færdigheder eller kvalifikationer opøves, så de unge efter endt skolegang står bedre rustet på arbejdsmarkedet. Efterværn er i denne sammenhæng en forebyggende socialpædagogisk indsats. Udgående og opsøgende medarbejdere på gadeplan er et eksempel på en forebyggende indsats.

I det forebyggende arbejde er indsatsen ikke nødvendigvis begrænset til at koncentrere sig om den enkelte og de sociale sammenhænge, hvori de enkelte personer befinder sig, men retter sig mod den sociale helhed i sig selv for at forhindre den samfundsmæssige udstødelse. Det er så at sige miljøet, som er "klienten". I et boligsocialt arbejde kan det handle om socialpædagogers aktive medleven og deltagelse i lokalsamfundet som miljøforbedrer, kulturformidlere og organisatorer af sociale fællesskaber.

Systemadministrative opgaver. Rundt om den socialpædagogiske indsats er der en række funktioner, der har til formål at sikre rammerne omkring den socialpædagogiske proces, således at barnet, den unge eller voksne hjælpes bedst muligt. Det er systemadministrative processer eller særlige socialpædagogiske arbejdsfunktioner som forældrekontakt og -inddragelse, kontakt og samarbejde med offentlige institutioner og myndigheder (daginstitution, skole, forvaltning) arbejdspladser, private virksomheder, foreninger og frivillige organisationer, men også kontakt og samarbejde med psykologer og andre om barnet, den unge eller voksnes behandling. Derudover er der brug for socialpædagoger, der arbejder med dokumentations- og metodeudvikling.

Indsatsområder

- Højt specialiserede tilbud

Nødvendigheden af de højt specialiserede ydelser og tilbud opstår i kombinationen af indsatsområder og målgrupper karakteriseret ved, at målgruppen er lille og dens problemer og vanskeligheder er sjældne og behovene komplekse. Det kræver en særlig viden i dybden på et afgrænset område og som oftest et samarbejde mellem flere forskellige faggrupper.

De basale hverdagspædagogiske indsatser i arbejdet med for eksempel personer med Prader Willi Syndrom, der ikke selv kan regulere eget spisebehov, fordi de ingen mæthedsoplevelse har, vil være helt forskellig fra arbejdet med personer, som lider af nervøs spisevægring og andre spiseforstyrrelser. Personer med Prader Willi Syndrom er udover forstyrrelser i appetit regulering, ofte kendetegnet ved forstyrrelser i temperaturregulering og søvnrytme samt nedsat psykisk funktionsevne og forskelligartede indlæringsvanskeligheder.

De har brug for medicinsk behandling, livslang diæt og socialt støtte. En tryk og forudsigelig hverdag med daglig motion i form af gang, svømning, ridning e.lign.. En indsats der kræver samarbejde mellem læger, kliniske diætister og socialpædagoger samt viden om borgernes muligheder, deres adfærdsmønstre og metoder, der kan flytte deres fokus fra maden over på andre aktiviteter.

Et andet eksempel på de basale hverdagspædagogiske indsatser i den specialiserede form er, når denne indsats for eksempel udfoldes i særforanstaltninger for tidligt følelsesmæssigt skadede unge med problemskabende adfærd, der både skal skærme omgivelserne og samtidig give borgeren et bedre og mere værdigt liv. Det kræver viden i dybden om adfærdsoverrettede metoder, kommunikationsstøtte eller mere personcentrerede tilgange (Gentle Teaching).

Socialpædagogisk rådgivning og behandling i arbejdet med for eksempel personer med alvorlige følelsesmæssige forstyrrelser og tilknytningsvanskeligheder, der har opmærksomheds- og koncentrationsproblemer, fordi omsorgssvigt og barndomstraumer har gjort dem angst og depressive, vil være forskellig fra arbejdet med personer som er udadrettede aggressive i deres adfærd. Personer med alvorlige følelsesmæssige forstyrrelser og tilknytningsvanskeligheder er ofte kendetegnet ved en selvdestruktiv adfærd.

De har brug for psykoterapi, en dagligdag med strukturerede aktiviteter og socialpædagogiske tiltag som for eksempel nærværstræning, kropsaktiviteter og kreative aktiviteter (fantasirejser og tegneprocesser) som redskaber til dannelse og bearbejdning af traumer. For mindre børn kan metoderne være legeterapi eller sandplay. En indsats der kræver samarbejde mellem psykologer, terapeuter og socialpædagoger samt viden om behandling som en læreproces, der tager sigte på at forbedre borgerens forhold til sig selv og andre.

Et andet eksempel på den mere specialiserede socialpædagogiske rådgivning og behandling er, når samtalen udfolder sig blandt unge med reaktive tilknytningsforstyrrelser, der reagerer negativt på kontakt og nærhed – eller når bold- og holdspil bruges som miljøterapeutiske aktiviteter i arbejdet med børn diagnosticeret med ADHD og autismespektrum forstyrrelser. Det kræver viden i dybden om samtalen som virkemiddel mod følelsesmæssigt og mental stress, mod- og magtesløshed, energitab, mindreværd med mere. Viden om idrætsaktiviteter som behandlingsmetode.

Læring og beskæftigelse i arbejdet med for eksempel personer med alvorlige og flere forskellige kommunikationshandicap, der har problemer med at høre, se eller tale, vil være forskelligt fra arbejdet med personer, som har multiple funktionsnedsættelser. Ofte opstår kommunikationshandicap som følge af sygdom eller ulykke. F.eks. kan der være tale om mennesker med erhvervet hjerneskade.

Et andet eksempel på mere specialiseret læring og beskæftigelse er, når indsatsen udfolder sig som et skoletilbud på et behandlingshjem eller et særligt tilrettelagt uddannelses- og beskæftigelsesforløb for unge med psykiske handicap. Det kræver viden i dybden om blandt andet indlæringspsykologiske behandlingsmetoder.

Bilag 4

En socialpædagogisk specialisering er en investering

Der er behov for en kvalificering af den indsats, der ydes overfor børn, unge og voksne som har et særligt behov for støtte. Der er behov for, at en vidensbaseret indsats fremmes, at det dokumenteres, hvad der virker og ikke virker i den særlige sociale indsats, og at virksomme metoder og teorier udvikles og udbredes. Det kræver kvalificerede medarbejdere og ledere, og det kræver et forsknings- og professionsmiljø, der kan støtte og udvikle det socialpædagogiske fag.

En kvalificeret og virksom indsats har gennem lang tid været efterspurgt af interesseorganisationer omkring borgere med behov for særlig støtte, af kommuner og driftsherre og af de faglige miljøer. Den nyligt indgåede aftale om en Godkendelses- og tilsynsreform viser, at det også er den udvikling alle Folketingets partier ønsker at gå.

Ønsket om en mere kvalificeret indsats skyldes først og fremmest et ønske om, at den indsats vi iværksætter har en effekt og en betydning for de mennesker, som indsatsen er rettet mod. Det er imidlertid også et vigtigt argument, at der bruges mange samfundsmæssige ressourcer på indsatsen – og at der naturligvis er et samfundsmæssigt ønske om, at man opnår en effekt med indsatsen. Value for money.

Og der er enorme samfundsøkonomiske ressourcer på spil. CASA har for Socialpædagogerne lavet en cost-benefit analyse, som viser, at den samlede gevinst ved at vende et liv med sociale problemer og samfundsmæssig forsørgelse til et liv med selvforsørgelse gennemsnitlig er på mellem 7,5 og 12,5 mio. kr. pr. person beregnet for et helt livsforløb.²

Socialpædagogerne mener, at en selvstændig socialpædagogisk uddannelse vil øge kvaliteten af den indsats, der ydes overfor mennesker med behov for særlig støtte betydeligt. Dette vil have en stor positiv betydning for de mennesker, der får indsatsen. Men Socialpædagogerne mener også, at der er betydelige økonomiske gevinster ved at satse på en indsats med kvalitet. En selvstændig socialpædagogisk uddannelse vil være en investering med meget enorme afkast både menneskeligt og økonomisk.

Der er imidlertid nogle omkostninger ved en investering i uddannelse. Disse omkostninger består dels af et udviklingsforløb og en opfølgning på den første årgang af studerende. Disse beregninger er fortaget i dette notat.

En anden vej (end en selvstændig grunduddannelse) til en kvalificeret indsats kan ske ved en betydelig efteruddannelse af de pædagoger, der uddannes via generalistuddannelsen. Det er vurderingen at en efteruddannelse af betydning skal bestå af et fagligt tilpasset forløb på et år svarende til den eksisterende diplomuddannelse. Omkostningerne ved en sådan løsning er også beregnet.

² "Investeringer i tidlig social indsats – samfundsøkonomiske beregninger af indsatsen i forhold til udsatte børn og unge" November 2010 CASA

Beregningerne viser, at udviklingsomkostningerne for etablering af en selvstændig socialpædagogiske uddannelse ved et fuldt optag af 1500 studerende i 2014, vil give en ekstraomkostning på 22 mio. kr. alt i alt i de år den indføres. En opkvalificering af indsatsen via en diplomuddannelse vil svare til en årlig omkostning ved fuld implementering på op til 873 mio. kr. om året. Der er således mange penge at spare ved etablering af en selvstændig socialpædagogisk uddannelse sammenlignet med opkvalificering ved efteruddannelse.

Uanset model, så er en satsning på en kvalificering af indsatsen en god investering. Metodisk er det vanskeligt at opstille en økonomimodel for dette. Men det giver mening at forholde sig til, at hvis 90 mennesker undgår et liv med samfundsforsørgelse, som følge af den rette socialpædagogiske støtte, da vil uddannelsesindsatsen være "tjent ind" samfundsmæssigt. Hvilket sætter uddannelsesinvesteringen i perspektiv. (jf. CASA's cost-benefit analyse og tallene ovenfor).

Udviklingsomkostninger ved en selvstændig socialpædagogisk uddannelse
Udviklingen af en selvstændig socialpædagogisk uddannelse – bestående af et udviklingsforløb og et afprøvningsforløb kan ske via et forløb med få studerende - fx ved et årsoptag på 100 studerende. Eller via et fuldt implementeret uddannelsesforløb med årsoptag på 1500 studerende, som svarer til den andel, der får ansættelse på socialpædagogiske arbejdspladser.

Udviklingsomkostninger for et forløb med årsoptag på 100 studerende er ca. 2,3 mio. kr. for opstartsperioden medio 2013 - primo 2018 (med opstart af uddannelse medio 2014)

Udviklingsomkostninger ved et forløb med årsoptag på 1500 studerende er ca. 22 mio. kr. for opstartsperioden medio 2013 - primo 2018 (med opstart af uddannelse medio 2014)

Omkostningerne ved en kvalificering via en diplomuddannelse

Omkostningen ved en diplomuddannelse er 357.745 kr., hvoraf 51.800 går til deltagerbetaling og 305.945 kr. til vikardækning. Der er forskellige ordninger, som kan minimerer udgifterne for arbejdsgiver, men den samlede samfundsøkonomiske udgift er ca. 360.000 kr. pr. studerende.

Ved efteruddannelse af 1500 studerende årligt, svarende til det antal studerende, der får ansættelse på det socialpædagogiske arbejdsområde, vil den årlige samfundsmæssige udgift ved en diplomuddannelse svare til 540 mio. kr.

Hertil kommer, at en socialpædagogisk kvalificering via en diplomuddannelse vil koste på lønbudgettet, idet der i kommuner og regioner er lavet forhåndsaftaler om løntillæg ved diplomuddannelser. Disse aftaler er forskellige, men det er vurderingen at de ligger på gennemsnitligt 12.000 kr. pr. medarbejder pr. år. Hvilket er svarende til en årlig ekstraudgift på ca. 19 mio. kr. – som akkumuleres for hvert år. En fuld indfasning vil forsigtigt vurderet (FLD statistikken: 28.000 uddannede fuldtidsansatte på det socialpædagogiske område) være 336 mio. kr. årligt.